

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת וישלח

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

חג הגאולה - י"ט בכסלו

ביד זקני החסידים ישנה מסורת שבזמן שהיה בעל התניא במאסר באו לבקרו מעולם העליון רבו - המגיד ממעזריטש זיע"א, והרב של רבו - מורנו הבעל שם טוב הקדוש זיע"א. ושאל אותם בעל התניא: "מה פשעי ומה חטאתי שנגזר עלי מאסר זה?", והשיבו לו: "מאסר זה נגזר עליך משמים מפני שנתחזק עליך קיטרוג גדול על כך שאתה מפרסם בריש גלי את רזיה וסודותיה של תורת החסידות".

"אם כך, כשאצא מהמאסר אפסיק ללמד חסידות?", שאל בעל התניא, והשיבו לו רבותיו הקדושים: "חלילה וחס להפסיק. אדרבה, מעתה תפיץ את החסידות יותר ויותר, כי במאסרך הצלחת לבטל ולהסיר את כל קטרוגי הס"מ וחילותיו". ואכן כך היה, שמעת שהשתחרר בעל התניא ממאסרו, הוסיף ללמד ולהפיץ את תורת החסידות ודרכי החסידות ביתר שאת ויתר עוז, ואף החל לומר את מאמריו באריכות ובביאור והסבר נרחב כדי שהדברים יהיו מובנים גם לאנשים פשוטים. בסופו של דבר ביום שלישי שהוכפל בו כי טוב, בתאריך י"ט בכסלו (יום הילולת מורו ורבו הרב המגיד) של שנת תקנ"ט, יצא לאור משפטו של רבנו שהוא חף מפשע, ונפסק להוציאו ממאסרו אל החופשי. באותה העת היה בעל התניא קורא את פרקי התהלים של יום שלישי בשבוע, ובדיוק כשהגיע לפסוק "פדה בשלום נפשי", הגיעה לו הבשורה שהוא משוחרר ממאסרו, ויצא בשלום.

על כן נקבע יום י"ט כסלו בכל שנה ושנה ליום חג לכל ההולכים בדרך החסידות. מנהגו שלא לומר ביום זה תחנון, וכן ראוי להרבות בשמחה ולאכול בשר ולשתות יין ביום זה ממש כמו ביום טוב. וכך הבטיח בעל התניא: "כל מי שישמח בשמחתי אוציאנו מן המיצר אל המרחב, מן הגשמיות אל הרוחניות, ומן הגהינם אל הגן עדן". וכן הבטיח בעל התניא: "כל מי שישתתף ויקח חלק בשמחתי יזכה לראות נחת מיוצאי חלציו".

מאז גאולתו של בעל התניא נחשב יום י"ט בכסלו כראש השנה של תורת החסידות, וכמו שבראש השנה נכתב לאדם כל מה שיהיה עימו במשך כל השנה, כך גם ביום י"ט בכסלו נכתב לאדם מה תהיה דרגתו בלימוד תורת החסידות וקיום דרכיה. כל מי שמשתדל להתקדש ביום זה, ומוסיף עוד ועוד בלימוד החסידות ובדרכי החסידות, במידות טובות, באהבת ישראל - יראה הצלחה מרובה במשך כל השנה בעבודת ה', בלימוד התורה, בחינוך הילדים, ובכל שאר התחומים.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

למה חייב ללמוד חסידות?

היום בעוונות הרבים אנשים מביישים אחד את השני בקלות רבה, כל אחד יוצא על חברו בתקשורת או בעיתונות. הגמרא אומרת (ברכות מ"ג ע"ב) נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים. כלומר עדיף למות ולא לעשות מעשה כזה. כל זה בא רק מסיבה אחת, שלומדים תורה בלי חסידות. רק תורת החסידות מחנכת את האדם, היא הופכת אותו לאפס אפסים. תורתו של בעל התניא הקדוש הופכת אותך לאדם הכי פשוט בעולם. רק מי שלומד חסידות מסוגל לשתוק בכל מצב, אפילו יקחו לו - ישתוק, אפילו יכו אותו - ישתוק, אפילו יקללו אותו - ישתוק. אבל אדם שלומד רק תורה, יש לו קושיות ותירוצים, המצב יהיה קשה לו עוד יותר, הוא יביא ק"ן תירוצים לטהר את השרץ, וכך הוא יתרץ את עצמו למה הוא עושה כך וכך. לכן ע"י תורת החסידות האדם ניצל מהעזות ומהחוצפה, ובכך הוא זוכה להיות קרוב מאד אל ה'.

תורת החסידות בעצם באה להסביר לאדם, למה הוא בא לעולם - להיות כמי שאינו, ברגע שהאדם מתרומם קצת, כבוד האדם מתחיל להיות אצלו זול מאד, גם כבוד התורה נהיה אצלו זול מאד, ערך האדם אצלו כמעט מגיע לאפס. לכן חייבים ללמוד תורת החסידות, כל יום - חצי שעה, שעה, שעתיים, כל אחד לפי הזמן שעומד לרשותו.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:44	17:10	16:19	ירושלים
17:39	17:08	16:17	תל אביב
17:39	17:08	16:17	חיפה
17:43	17:10	16:19	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור לחג החנוכה

היהודים השבורים והרצוצים במחנה "מיהרלדארף" לא ידעו באיזה יום בשבוע יחול בדיוק יום ראשון של חנוכה. הלכו איפוא אל הרבי מצאנז זי"ע שיחשב להם בבירור באיזה יום בשבוע חל כ"ה בכסלו.

בהתקרב המועד, הזדמן לרבי לעבוד במחסן עצים. הוא ניצל הזדמנות פז זו, שהתגלגלה לידיו בהשגחה פרטית, ובעזרתם של עוד כמה יהודים הכינו מנורה מעץ.

ושמן מנין? גם לזאת מצאו פתרון! מדי פעם היו היהודים מקבלים מרגרינה. כל פרור מרגרינה הוא ממש סם חיים, אך יהודים רבים הפרישו במסירות נפש מעט והכינו כך שמן להדלקת נר חנוכה...

ופתילות - מהיכן הביאו? חיש קל שלפו היהודים חוטים מבגדיהם המרופטים והביאו עבור הכנת הפתילות.

כשהגיע ליל ראשון של חנוכה, זכו היהודים במחנה להדליק את נרות החנוכה כמצוותם. הרבי מצנז זי"ע אהדליק את הנרות ורטט של קדושה, התרגשות ושמחה עצומה מילאה את כל יושבי החדר שפצחו מיד בשירה חרישית "על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות... בימים ההם בזמן הזה..."

ומספר הרבי: באחד הלילות הבאים, אחזה אש הנרות בצריף כולו, והתלקחה שריפה גדולה. מיד באו הרשעים לחקור כיצד זה קרה, ועל מעשה זה - להדליק אש במחנה - היו ממתים מיד, ואף על פי כן לא עזבונו רחמיו של ה' יתברך וניצלנו מהם בנס. והוסיף הרבי ואמר בהתרגשות: "אפילו אודה להשם כל ימי חיי, לא אצא ידי חובתי, להודות על שזכיתי תחת שלטון הרשעים לקיים את המצוה כראוי, ולא זו בלבד אלא שיצאתי משם חי וקיים חרף הסכנה הגדולה שריחפה אז על ראשי"

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

השמירה הטובה ביותר

"וַיֵּרָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ" (בראשית פרק ל"ב פס' ח')

שמעתי מאבא היקר רבינו יורם אברג'ל פירוש מתוק מדבש לפסוק זה, רש"י כתב ויירא שמא יהרג, וייצר לו שמא יהרוג את האחרים. ושואל אבא מדוע יעקב היה בצער שמא יהרוג את האחרים והרי האחרים זה עשיו והרי יעקב יודע ברוח קודשו את כל מה שעם ישראל עתיד לעבור מעשיו הרשע, והבא להורגך השכם להורגו וא"כ מדוע חשש יעקב שמא יהרוג את האחרים - עשיו. וביאר אבא היקר בשם ספר שבילי פנחס, שר' עקיבא היה גר מבני בניו של עשיו וכן ר' מאיר ושמעיה ואבטליון ואונקלוס הגר שתרגם את כל התורה, ונמצא שהחכמים האלו באו לעולם מעשיו הרשע. ויעקב אבינו חשש להרוג את עשיו שמא יהרוג הוא את האחרים, כי אחרים בלשון המשנה הכוונה לר' מאיר, אמר יעקב בליבו אם רק עשיו ימות אין בעיה אך מהיכן יבוא ר"מ? ועיקר החשש היה דווקא על רבי מאיר מפני שכל משנה שלא מוזכר בה שם של תנא בידוע שאמרה ר"מ. ולכן חשש יעקב להרוג את עשיו כי מהיכן יבואו כל אותם חכמים.

אלא שנשאלת השאלה: מפני מה תורה שבע"פ שהיא כ"כ חשובה הייתה צריכה להסתתר דווקא אצל עשיו הרשע?

וביאר זאת אבא מאיר רבינו יורם אברג'ל ע"פ משל, עשיר גדול אחד הייתה לו נסיעה חשובה במשך חודשיים באופן פתאומי, כך שלא ידע היכן לשמור את רכושו. פנה העשיר אל רבו והתייעץ איתו מה לעשות ברכוש, ענה לו הרב תמכור הכל ובזה תקנה יהלום אחד גדול, וכך עשה. חזר העשיר ושאל את הרב היכן ישמור את היהלום? ענה לו הרב תניח אותו בפח האשפה בבית ותזרוק עליו את כל האשפה שיש לך, נבהל העשיר ושאל "וכי זה המקום של יהלום כ"כ יקר", ענה לו הרב תעשה מה שציוויתך והכל יהיה מצויין בעזרת ה', ואכן כך עשה העשיר, ונסע למחוז חפצו. לאחר חודשיים חזר העשיר וראה שפרצו לביתו ושברו את כל מה שהיה בו, אך כל זה לא עניין אותו בכלל, הוא רץ ישר לפח וכ"כ שמח לראות שהוא נשאר שלם ורק מלא זבובים סביבו, מיד הפך את הפח ולקח את היהלום. אותו הדבר גם כאן הקב"ה פחד שהשטן יתגרה בנשמות קדושות אלו שהעמידו את התורה שבע"פ ולכן החביא את "היהלומים" הללו בתוך "פח אשפה" שזה עשיו הרשע, עד שהגיע זמנם להאיר בעולם.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"וְהוּי זְהִיר בְּגַחְלָתָן שְׁלֵא תִפְוָה"

פירש רבי עובדיה מברטנורא: וְהוּי זְהִיר בְּגַחְלָתָן. שְׁלֵא תִפְוָה. בְּהֵן קָלוֹת רֵאשֵׁי, שְׁלֵא תִפְוָה. שְׁלֵא תִפְעֲנֵשׁ עַל יָדָן. באחד מערבי התרמה שארגנתי למוסדותיו של הרב באזור המרכז, סיימנו את הערב בשעה שתים עשרה וחצי בלילה, וכשיצאתי עם הרב ניגש אלי איזה בחור ואמר שהוא רוצה שהרב יברך את המסעדה שלו, אמרתי לו השעה כבר מאוחרת והרב צריך להגיע לנתיבות אני לא אומר לו דבר כזה, הוא אמר לי אז אני אומר לרב, הוא ניגש לרב והרב אמר לו בסדר אני אבוא עכשיו לברך את המסעדה שלך.

כשהגענו למסעדה נכנסתי מהר לפני הרב, ומיד יצאתי ונגשתי לרב ואמרתי לו הרב לא יכול להיכנס לשם יש שם פריצות בצורה נוראה, אותו בחור התעקש והכניס את הרב באופן לא ראוי בכלל מאחורי המסעדה דרך פחי זבל, שם הרב כבר עצר ואמר לו "אני אברך אותך מכאן". כל הסיטואציה הזאת ממש ציערה את הרב, הרב באמת מחל על כבודו וברך אותו משם ונסע לנתיבות.

למחרת ממש בשעות הבוקר בסביבות השעה עשר וחצי בבוקר אני מקבל הודעה שהמסעדה הזאת נשרפה לחלוטין ולא נשאר ממנה כלום. ציערו את הרב ותוך פחות מעשרים וארבע שעות ה' העניש את אותו מקום.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מהלכות חג החנוכה

- בכל יום משמונת ימי חג החנוכה, אומרים הלל שלם בתפילת שחרית, ומברכים עליו "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לגמור את ההלל".
- כמה נרות מדליקים בחג החנוכה? מצוותה שיהיה כל בית ובית מדליק נר אחד, בין שהיו בני הבית מרובין, בין שלא היה בו אלא אדם אחד. ומצוה מן המובחר להדליק נר אחד בלילה הראשון, ובלילה השני שני נרות, ובלילה השלישי שלשה נרות, וכן על זה הדרך, עד שביום השמיני מדליק שמונה נרות.
- צריכים להדליק את החנוכיה במקום שבו היא תהיה בחצי שעה הראשונה, ובתוך החצי שעה הראשונה אסור להזיז את החנוכיה, למקום אחר. לאחר חצי שעה מזמן ההדלקה אם רוצים בני הבית להכניס את החנוכיה לבית, כדי לפרסם את הנס גם בתוך הבית, ולשבת ליד החנוכיה, מותר.
- אם הדליק את החנוכיה וכבתה, מעיקר ההלכה אינו זקוק להדליקה פעם אחרת, כי הוא הדליק במקום שהנרות היו אמורים לדלוק טוב, אולם המחמיר לחזור ולהדליק תבוא עליו ברכה. מי שדר בקומה גבוהה, מצד ההלכה יכול להדליק בכל גובה, ואפילו בקומה מאה. כי בזמן הזה מדליקים אפילו בתוך הבית ומה שאמרו חז"ל שהחנוכיה לא תהיה גבוהה יותר מעשרים אמה, הפירוש הוא שבתוך הבית היא לא תהיה גבוהה יותר מעשרים אמה, אך מה שהבית הוא גבוה מקרקע רשות הרבים, אין בזה כלום. אולם אם החנוכיה תהיה גם בתוך עשרים אמה לקרקע רשות הרבים יהיה בזה פרסום הנס גדול יותר. ובפרט, כאשר יש דירות בבניינים שממול הבניין שבו הם דרים, שבוודאי יש פרסום הנס, שגם הדיריים מהבנין ממול רואים את החנוכיה.
- בחור ישיבה שכיבדו אותו להדליק נרות חנוכה בבית המדרש של הישיבה, יברך וידליק, ואין בזה כל חשש, כי הרי מדליקין בבית הכנסת ובבית המדרש בברכה.
- מנהג אדוני אבי עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שנוטלים ידיים לפני הדלקת החנוכיה, כל בני המשפחה (בלי ברכה), ואבא מבאר שזה הכנה למצווה, כדי לקיים את מצוות הדלקת החנוכיה בקדושה ובטהרה. וכן העלו כמה מרבתינו האחרונים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

רחמי שמים

מריבה פרצה בבית המדרש הישן שבראדום. החזן הקבוע נפטר, והגבאים עמדו למנות חזן חדש במקומו. נחלקו המתפללים לשתי כתות, הללו אומרים, יש לקבל חזן שקולו נאה - "כבד את ה' מגרונך" (משלי ג' ט' וברש"י). והללו אומרים: חזן ירא שמים עדיף. נמנו וגמרו להביא את ריבם בפני רבי נתן דוד משידלובצא.

שמע רבי נתן דוד את טענותיהם ופסק: שליח ציבור חייב להיות ירא שמים כדי שיעורר רחמים. רבי - קפץ ראש הגבאים - רק חזן שקולו נאה ימשוך ליבם של ישראל. חייך רבי נתן דוד, ואמר: אלמלא נזקק הבורא לרחמים שלכם, היה צריך לבקש חזן שקולו נאה, כדי לעורר בלבכם רחמים. אבל מכיוון שאתם הזקוקים לרחמי שמים - אין קול נאה בלבד מספיק לעורר רחמי שמים.

עוד מעט **תבוא הגאולה.**

אני נותן תקיעת כף... שכל מי שיקנה

ברכת השנה (ברכת התניא)

שמשיח יבוא אני אבקש ממנו שהאיש הזה,

הוא ומשפחתו הקשורים בו

גאולתם תהיה ברחמים!

וי"ט כסלו
מתקרה....

**ארנק מתנה
לזוכים
בברכה היקרה!**

לפרטים חייגו:
08-6381000

או כנסו לאתר: Abargel.co.il

פניני השבוע

ביום הקדוש הזה ראש השנה לחסידות בכל שנה ושנה זוכים ל"זיזה" של אהבת ישראל אין סופית אם רק מתחברים למאור הגדול הלא הוא בעל התניא ולתורתו.

העלון מוקדש :
להצלחת חיילי צה"ל וכוחות הבטחון
לרפואת הפצועים
ולהשבת כל החטופים במהרה.

ולהבדיל לע"נ כל אותם נשמות
טהורות שנפלו על קידוש השם.
לע"נ קטורה בת רבקה

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, **תפקידי להגן עליו**".

ד"ר יורם הבטיח
י"מ אדר"ג